

[Jørgen Gram.]

siges, at Forslaget har vist sig nødvendigt, som ogsaa den foregaaende Taler omtalte, af Hensyn til de mange godtroende Mennesker, der er blevet narret af smarte Firmaer og mundrappe Agenter, og det er derfor, Kravet om et saadant Forslag er kommet fra Landbrugsorganisationerne.

Man kunde saa spørge, om Lovforslaget har faaet en Form, som vort Parti og Landbrugsorganisationerne kan erklære sig tilfredse med. I det store og hele er dette Tilfældet. Det er afgjort en Fordel, at der nu er en Oplysningspligt om, hvad det er, man handler med; dette har man savnet før, om end de virkelig reelle Firmaer allerede frivilligt har indført en saadan Form for deres Handel.

Jeg skal blot komme med et Par Bemærkninger til § 17. Jeg giver den foregaaende ærede Taler fuldstændig Ret i, at den af ham nævnte Repræsentant skal ind i det Udvalg, han omtalte.

Hvis man, naar dette Lovforslag bliver gennemført, giver Forbrugerne det Indtryk, at alt nu er saaledes tilrettelagt, at Svig ikke kan finde Sted, kunde det jo blive en Sovepude for Forbrugerne, saa overhovedet ingen for Fremtiden gjorde sig den Umage at kontrolere, om Indholdet af de forskellige Fodermidler, idet jeg helt skal forbigaa Gødningsstoffer, svarer til det, der skal være angivet paa Sedlerne. Dette nødvendiggør, at der skal være et Tilsyn med Handelen for Fremtiden. Dette Tilsyn er underlagt Ministeren i Samarbejde med det foranævnte Udvalg. Der kunde jo være en Fare for, at et saadant Tilsyn blev en Slags Færdselspoliti, et dyrt anlagt Tilsynsapparat, hvor der skulde være ansat Inspektører, der skulde fare rundt i Landet og udtage de forskellige Prøver, som senere skulde kontrolleres. Et saadant Apparat vilde koste en hel Del Penge, og hvis Udgifterne kom til at staa i Forhold til de Kvantita, der bliver solgt, vilde f. Eks. Andelsfoderstofforretningerne, som maaske kunde være undtaget fra denne Lov, men ikke er blevet det, komme til at bære en uforholdsmæssig Part af Udgifterne, som de i Virkeligheden slet ikke er forpligtede til at bære.

Jeg vil gerne bede Ministeren sige et Par Ord om, hvordan Ministeren mener, at dette Tilsyn skal administreres, ligesom jeg vil bede Ministeren om at sørge for, at det bliver paa saa lempelig og praktisk en Maade som muligt. Med disse Ord vil jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse i den Form, hvori det er vedtaget i Landstinget.

Grønning: Forslagets Princip: at sikre Forbrugerne af Foder- og Gødningsstoffer samt Grundforbedringsmidler mod Misbrug ved Køb af disse Varer, kan vi naturligvis fuldt ud tiltræde. Vi er derfor villige til at arbejde med ved Udformningen af dette Lovforslag, idet vi vil tilstræbe, at der ikke lægges den legitime Handel unødvendige Hindringer i Vejen, og at Omkostningerne ved den fornødne Kontrol, som jo for største Delen vil blive fordelt paa Varepriserne, holdes inden for rimelige Grænser.

Vi kan ogsaa tiltræde, at der tilvejebringes Muligheder for en effektiv Indgriben over for Handel med værdiløse, eller temmelig værdiløse, Stoffer.

Forslagets Bestemmelser tager i øvrigt Sigte paa at skærpe og udvide Oplysningspligten angaaende Indholdet af de falbudte Varer, idet det hævdes, at de herhenhørende Bestemmelser i den nugældende Lov om Handel med Gødnings- og Foderstoffer af 26. Marts 1898 er forældede. Det fremhæves i Bemærkningerne, at Forslaget navnlig tager Sigte paa at hindre Misbrug med de saakaldte Tilskudsfoderstoffer, Mineralstoffer og lignende. Forholdet er jo her dette, at saadanne Tilskud til den almindelige Foderblanding kan have en ret høj Værdi — dette gælder flere forskellige Tilskudsmidler —, men Værdien er absolut betinget af Fodermidlets rigtige Sammensætning, dels i Forhold til de Husdyr, Kvæg, Svin, Fjerkræ, som det skal bruges til, dels i Forhold til Hovedfoderets Sammensætning. En Køber kan derfor kun vurdere en saadan Vare, naar den procentiske Sammensætning af de enkelte Stoffer, som indgaar deri, er bekendt. Det gælder jo i ganske særlig Grad ved Køb af særlig vitaminholdige Fodermidler, hvis særlige Værdi udelukkende kan bero paa dette Indhold. Her er Fabrikantens Oplysningspligt i ganske særlig Grad nødvendig, idet det vil være forbundet med alt for store Vanskeligheder for den enkelte Køber af en kvantitativ ringe Varemængde at skaffe sig Oplysning herom.

Ligesom for Foderstofhandelen er det ogsaa for Gødningshandelens Vedkommende ikke de egentlige Hovedartikler, der drives Misbrug med. Det kan siges, at Handelen med Kunstgødning her i Landet foregaar paa en for Landbruget yderst tilfredsstillende Maade. Ad Frivillighedens Vej har man netop opnaaet det, Lovforslaget tilsigter; Sikkerhed for, at de falbudte Varer, hvad enten de er af uden- eller indenlandsk